

کلاف

ضمیمه نوجوان

شماره ۳۳ ■ ۸ آبان ۱۳۹۹

نوجوان
کلاف

«آشفشان غرایز»

از همه ویژگی‌های دوره نوجوانی که بگذریم اما از بلوغ که آشناترین ویژگی این دوران است نمی‌توان گذشت. ویژگی که دخترها با جوش زدن آن را می‌شناسند و پسرها با سبیل در آوردن! از شوخی که بگذریم در دوره بلوغ، تغییرات ظاهری با تغییرات روحی و روانی همراه می‌شود و نوجوانان در کنار تغییراتی که در ظاهر و بدن خود تجربه می‌کنند، با تغییراتی در روح و روان خود مواجه می‌شوند که برای اولین دفعه رخ می‌دهد.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های دوره بلوغ، فعال شدن غریزه جنسی است که برای نوجوانان با نوعی ابهام و نگرانی همراه است که برای رفع این ابهام بهتر است تا نوجوانان با بزرگ‌ترها و مربی‌های قابل اعتماد مشورت کنند. این مورد از همان چیزهایی است که می‌شود لوس بازی در نیارود و الکی دم از استقلال و آزادی درباره اش نزد! از ما گفتن بود؛ بعدا نگوئید ما نگفتیم!

«داوطلب نمی‌شوم!»

تمام دانشمندان و جامعه‌شناسان و روانشناسان پای خودشان را توی یک کفش کرده‌اند که بگویند نوجوانی، سن شروع مسؤلیت‌پذیری در افراد جامعه است. اما کشف نوجوانه این است که رفتار بعضی پدر و مادرها در ایجاد رفاه بیش از حد برای نوجوانان باعث شده تا مسؤلیت‌پذیری در میان نوجوانان بر خلاف سطح کشور پایین باشد و نوجوانان زیادی داوطلب پذیرش مسؤلیت‌های جدید نباشند. البته اگر به ما مسؤلیت درست و درمانی بدهند حاضریم با جان و دل آن را انجام دهیم ولی نه این‌که به بهانه مسؤلیت‌پذیری بگویند اتاق خودت را جمع و جور کن یا امروز ظرف‌ها را تو بشور.

«جناب آقای آرمان»

علاوه بر کودک درون که در وجود همه هست و تا بزرگسالی هم ول کن ماجرانمی‌شود و در بستر ساکن مغز و قلب نود درصد انسان هاست؛ یک آقای آرمان هم در ایام نوجوانی، اجاره نشین ذهن مان می‌شود. یکی از ویژگی‌های روحی که از دوران نوجوانی آغاز می‌شود، آرمان‌خواهی است. البته آقای کمال هم گاهی با او همراه می‌شود و ویژگی کمال‌طلبی هم در درون مان رخنه می‌کند. نوجوان آرمان‌خواه

در زمینه شخصی و اجتماعی چشم به اهداف بلند دارد و دوست دارد ارزش‌هایی را که پذیرفته است، محقق کند. همان ارزش‌هایی که موقع کشف هویت دل به دلشان داده است. الکی به خودتان نگوئید خیال پرداز، اصلا هم این حرف‌ها نیست. باور کنید همین آرمان‌خواهی و رویاهای بزرگ است که باعث شده نوجوانان در هر جامعه‌ای که هستند به پیشران تغییر در آن جامعه تبدیل شوند. یعنی نقطه شروع تحولات بزرگ.

«هر چی دوستانم بگن!»

یعنی در این ماجرا فرقی بین هوشنگ، دوست جدید التاسیس مان در محله با نوید که ۱۲ سال یا بیشتر است که مسؤلیت رفاقت با ما را برعهده دارد قائل نیستیم. هر کسی عنوان دوست را با خودش یکدک بکشد، می‌شود دایره‌المعارفی که به راحتی مورد قبول ما واقع می‌شود. البته دوستی بین افراد از دوره کودکی وجود دارد، اما این دوستی‌ها در دوره نوجوانی وارد مرحله جدیدی می‌شود؛ چون دوستی‌ها در این دوره هم آگاهانه انتخاب می‌شود و هم عمق بیشتری دارد، همین موضوع باعث می‌شود تا دوستان در دوره نوجوانی تاثیر زیادی روی هم داشته باشند. داشتن رفیق فاب، رفیق اجتماعی و غیر اجتماعی، رفیق جینگ و ... از همین سن سروشکل می‌گیرد. نیاز به سنگ‌صبور و کسی که لااقل آدم را درک کند، با همین رفقا است که تأمین می‌شود. پس رفاقت رنگ و بوی تازه‌ای به خود می‌گیرد.

نوجوانی باعث می‌شود نوجوانان ده یا گفتار و رفتار دیگران حساسیت ی همین درواکنشی تدافعی، گریه امه برخی فعالیت‌ها کناره‌گیری م خودتان را

«دیده‌بانی (آینده‌نگری)»

البته نوجوانان در کنار رویاپردازی با نزدیک شدن به سال‌های آخر دوره نوجوانی، نگرانی‌هایی هم درباره آینده پیدا می‌کنند. رشته تحصیلی، دانشگاه، سربازی، شغل و ازدواج از جمله نگرانی‌های نوجوانان محسوب می‌شود. در این میان برخی نوجوانان در مواجهه با این نگرانی‌ها از اهدافی که پیدا کرده‌اند، دست نمی‌کشند و با مشورت و مطالعه،

مواجهه صحیح با نگرانی‌ها را می‌آموزند و برای رفتن به دانشگاه و تحصیل در یک رشته مشخص برنامه‌ریزی می‌کنند. این دسته از نوجوانان را در واقع می‌توان نوجوانان آینده‌نگر نامید؛ اما برخی دیگر از نوجوانان در مواجهه با نگرانی‌های دوره نوجوانی دچار سردرگمی می‌شوند و برای مواجهه صحیح با نگرانی‌ها از کسی کمک نمی‌گیرند.

«رسیدن به اهداف با موشک (خیال‌پردازی)»

نوجوان‌ها اگرچه خیال‌پرداز هستند اما خیالاتی نیستند بلکه با ورود از دوره کودکی به نوجوانی توانایی‌های ذهنی آنها افزایش پیدا می‌کند و آنها این امکان را پیدا می‌کنند تا آینده مطلوب خود را تصور کنند. این موضوع که بعضی آن را رویاپردازی می‌نامند این فرصت را به نوجوان می‌دهد تا هدف خود در آینده را مشخص کند و با رویاپردازی درباره آن هدف، نیرو و انرژی لازم برای تحقق آن رویا را به دست بیاورد. به تعبیر دیگری می‌توان گفت رویاپردازی سوخت موشکی است که نوجوانان به کمک آن می‌توانند به اهداف خود برسند.

رضایت بیشتری هم از زندگی نصیبمان می‌شود. دقیقش را بخواهیم بررسی کنیم این شکلی در مغز ما رقم می‌خورد که همین احساس بزرگ شدن باعث می‌شود، هرگونه نظارت پدر و مادر را دخالت در امور شخصی مان بدانیم و همین جاست که خواستار پابندی همه اعضای خانواده به منشور خودساخته عدم دخالت اعضای خانواده در امور یک دیگر می‌شویم! غافل از این که هنوز خامی‌هایی در وجود ما هست و بد نیست گاهی هم برای تصمیمات مان مشورت کنیم یا به برخی قوانین پایبند باشیم.